

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena II.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

H E A V T O N

Nil opus fuit monitore : iamdudum domi ,
 Aiunt , præsto apud me esse : egomet conuiuas moror ,
 Ibo adeo hinc intro . sed quid crepuerunt fores ?
 Hinc à me quisnam egreditur ? huc concessero .

ACTVS PRIMI SCENA II.

CLITIPHO, CHRÉMÈS.

Nil adhuc est , quod uereare Clinia : hande
 n quaquam etiam cessant :
 Et illà simul cū nuncio tibi hic ego affuturam
 Hodie, scio . proin tu sollicitudinem istam falsam, quæ te
 Excruciat , omittas . Ch. quicum loquitur filius? Cl. pa
 ter adest ,
 Quem uolui . adibo . pater opportune aduenis .
 Ch. Quid est? Cli. hunc Menedemum nosti ne nostrum uir
 cinum? C. probe .
 Cli. Huic filium scis esse? Ch. audiui , in Asia . Cli. non est
 pater , apud
 Nos est . Ch. quid ais ? Cli. uenientem , è naui egredien
 tem adduxi illico
 Ad cenam : nam mihi magna cum eo iam inde usque
 à pueritia
 Sèper fuit familiaritas . Ch. uoluptatè magnã nuncias .
 Quàm uellem Menedemum inuitatum , ut nobiscum ho
 die esset amplius ,
 Ut hanc lætitiã nec opinanti primus ei obijcerem domi :
 Atque etiam nunc tempus est . Cli. caue faxis : non est
 opus pater .

Ch. Quapropter? Cli. quia enim incertum est etiam, quid se faciat. modo uenit.

Timet omnia, patris iram, & animum amicæ se erga ut sit suæ.

Eam misere amat. propter eam hæc turba, atque ab-
itio euenit. Ch. scio.

Cli. Nunc seruolum ad eam in urbem misit, & ego nostrum una Syrum.

Ch. Quid narrat? Cli. quid ille? se miserum esse. Ch. mise-
rum? quem minui credere est?

Quid relliqui est, quin habeat, quæ quidem in homi-
ne dicuntur bona?

Parentes, patriam incolumem, amicos, genus, co-
gnatos, ditias:

Atque hæc perinde sunt, ut illius animus, qui ea pos-
sidet:

Qui uti scit, ei bona; illi, qui non utitur recte, mala.

Cli. Immo ille senex fuit importunus semper: & nunc ni-
hil magis

vereor, quàm ne quid in illum iratus plus satis faxit
pater.

Ch. ille ne? sed reprimam me: nam, in metu esse hunc, illi
est utile.

Cli. Quid tute tecum? Ch. dicam. ut ut erat, mansum ta-
men oportuit,

Fortasse aliquanto iniquior erat præter eius lubidinem:

Pateretur: nam quæ ferret, si parentem non ferret suum?

Hunc cene erat æquom ex illius more, an illum ex hu-
ius uiuere? &

Quod illum insimulant durum, id non est: nam pa-

rentum iniuriæ

Vniusmodi sunt ferme, paulo qui est homo tolerabilis,
Scortari crebro nolunt: nolunt crebro conuiuariet:
Præbent exigue sumptum: & ea sunt tamen ad uirtu-
tem omnia.

Verum ubi animus semel se cupiditate deuinxit mala,
Necesse est Clitipho consilia consequi consimilia. hoc
scitum est, periculum ex alijs facere, tibi quod ex usu
siet.

Cli. Ita credo. CH. ego ibo hinc intro, ut uideam, nobis
quid cenæ siet.

Tu, ut tempus est diei, uide, sis, ne quò hinc abeat
longius.

Cli. Quàm iniqui sunt patres in omnes adolescentes iu-
dices:

Qui æquom esse censent, nos iam à pueris illico nasci
senes,

Neque illarum affines rerum esse, quas fert adole-
scentia.

Ex sua libidine moderantur, quæ est nunc, non quæ
olim fuit.

Mihi si unquam filius erit, næ ille facili me utetur patre.
Nam & cognoscendi, & ignoscendi dabitur peccati
locus:

Non ut meus, qui mihi per aliũ ostendit suã sententiam.
Perij: is mihi, ubi adbibit plus paulo, sua quæ narrat
facinora.

Nunc ait: periculum ex alijs facito, tibi quod ex usu siet.
Astutus. næ ille haud scit, quàm mihi nunc surdo narra-
ret fabulam.

Clin. si nihil mali esset, iam hic adessent. Clit. iam ad-
unt. Clin. quando istuc erit?

Clit. Non cogitas hinc longius abesse? & nosti mores mu-
lierum:

Dū moliūtur, dū comūtur, annus est. Clin. o Clitipho,
Timeo. Clit. respira: eccum Dromonem cum Syro:
una assunt tibi.

ACTVS SECVNDI SCENA II.

SYRVS, DROMO, CLINIA,
CLITIPHO.

Sy. In' tu? Dr. sic est. SY. uerum interea dum
a sermones cædimus,
illæ sunt relictæ. Clit. mulier tibi adest,
audin' Clinia?

Cin. Ego uero audio nunc demum, & uideo, & ualeo
Clitipho.

Clit. Minime mirū: adeo imped. tæ sunt: ancillarū gregem
Ducunt secum. Clin. perij, unde illi sunt ancillæ?
Clit. men' rogas?

Sy. Nō optortuit relictas: portāt quid rerū? Clin. hei mihi?

Sy. Aurū, uestem: & uespera scit, & non nouerūt uiam.
Factū à nobis stulte est. abi dum tu Dromo illis obuiam
Propere: quid stas? Clin. uæ misero mihi, quanta
de spe decidi.

Clit. Quid istuc? quæ res te sollicitat autem? Clin. ro-
gitas quid fiet?

viden' tu ancillas, aurū, uestē? quā cū una hic ancillula

Ego